

Hvildarheimið.

Næstseinasta miðvikudag fanst »Krossurinn« at, at javnaðarmaðurin í býráðnum saman við einum öðrum býráðslími hevíð skrifað til ministerið fyrri at fáa byggiloyvið til Hvildarheimið Nanna kollvelt. Síðani hava blöðini, »Dagblaðið« og »Dimmalætting«, skrifað um hetta byggiloyvi.

Nei, teir skrifaðu ekki um at fáa byggiloyvið noknað.

Býráðið hefur givið byggiloyvi ella viðmæli til tað, og sakin varð send til ministerið uttan at minnitalið fekk at vita av. Strangt tikið er tað ekki rætt, at minnitalið sjálvt sendur slitt uppskot niður; men tá gongdin í býráðnum hefur verið tann, at ley samtyktu uppskotið verða send ministerinum til at góðkenna, uttan at minnitalsuppskotið hava verið hjálögð, so kann hetta neyvan vera bein »parlamentarisk« gongd.

Hitt av býráðnum samtyktu uppskotið varð sent hóskvöldið við »Tjaldur«, og minnitalsuppskotið varð sent leygarkvöldið í somu viku við »Lyrus«. So, at siga, at sakin varð nakað seinkað av hesum, er neyvan rætt. Og ministerið hefur longu góðkent býráðssamtyktina. — Teir eru longu farnir at rudda burtur tro o. a. á plantasjuni, har Hvildarheimið skal byggjast.

Og minnitalsuppskotið sjálvt, hvat gekk tað so út uppá? Var tað ætlað til at umstoyta, kollvella býráðssamtyktina? Nei, tað var tað als ekki. Tað gekk einans út uppá, at húsið skuldi standa uttanfyri garðin á plantasjuni, meðan býráðið hevíð samtykti, at tað skuldi vera innanfyri. Teir vildu flyta tað nakrar metrar eystur eftir.

At býráðið ekki hefur havt heilt reina samvitsku, tá tað læt Hvildarheimið fáa byggilendi inni á plantasjuni, sæst best av tí, at tey hava lagt treytri á, sum hava so mikið at lýða, at Hvildarheimið ekki fær stórri grundareal, sjálvt um teir seinni vildu bygt meir aftrat tí. Tá grundin, teir hava samtykt at lata, ekki er stórri enn 30x20 metrar, er tað vandi fyrri, at hella við tíðini verður ov lítið; men høgt er til loftið, so upp eftir sleppst væl altíð. Tann servituttur, býráðið hefur álagt, ljóðar uppá, at eingin grund av plantasjuni má latast aftrat hesi. — Ein servituttur, sum Havnar borgarar kunnu hava ótta av, verður avtíkin, um onkur annar seinni fær hug at gera okkurt »heime« har uppi.

»Dimmalætting« sigur frá, at tað ekki er á tí gomlu plantasjuni, Hvildarheimið skal gerast, »men derimod í en Ud-kant af det senere erhvervede Areal, hvor der praktisk talt ingen Træplantning findes.« — Tað liggur nær fyrri at spyrja, hví hella stykkið er »senere erhvervet«, og um tað man hava verið óneyðugt at »erhverve« tað. Hvat »praktisk talt ingen Træplantning« viðvikur, skulu víð kunna siga frá, at teir, sum

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

plantasjuna røkja, nú hvildarheimið skal setast har, býráðið samtykti, hava grivið upp o. u. 200 små træ, sum teir so skulu finna pláss fyrri aðrastaðni. Hesi træ, sum eru tey síðstu, ið niðurselt eru á plantasjuni, eru knapt 1 metur høg yvirhøvur.

Hvildarheimið er ella verður óivað til góða nyttu, og tað er gott, at tað kemur. — Men tá kommunan hefur eitt grundstykki liggjandi — at kalla til píra onga nyttu, hví skulu so menn treiska tað teir fáu metrar inn á plantasjuna og kanska deilvís oyðileggja hana?

Eitt er vist — er plantasjan so stór í 1935, at býráðið kann ráða til at lata av henni grundstykkir til húsabyggingar, so verður tað væl ekki so lætt at fáa hana gjorda stórri seinni.

Nýggj hvalvág.

Aðra staðni í blaðnum stendur broyting av grindareglunum. Hin tvingingarmesta broytingin er, at Fuglafjørður nú er góðkendur sum hvalvág.

Peningsvirði.

(Eftir Føroya Banka).

21. juni.

London	22.40
New York	455.25
Hamburg	183.00
Paris	30.20
Madrid	62.55
Amsterdam	309.25
Stockholm	115.65
Oslo	112.70
Rom	

En Randbemærkning.

Hr. Redaktør!

Jeg fik »ved et Tilfælde« Lejlighed til at læse Deres ærede Blad for 15. Juni med de to lange Artikler til Fordel for den katolske Kirke. Artiklerne var jo, som de plejer at være fra den Side, men jeg maa dog i Sandhedens Interesse gøre et Par smaa Randbemærkninger.

Naar der skrives i Pastor Kings Artikel, at Katholiker ikke sælger Syndsforladelse, skal jeg oplyse, at jeg i min Sømandstid har oplevet, at en katolsk Kammerat i sin Kiste opbevarede et Syndsforladellesdokument, for hvilket han havde betalt sin Prest 5 Frank, og naar jeg talte med ham om det daarlige Liv, han levede, henviste han trygt til dette Dokument.

En af mine Bekendte hjembragte for nogle Aar siden fra Rom et lignende Dokument, gældende for et længere Tidsrum, og han morede sig nærmest over, at han for en rimelig Pris havde kunnet sikre sig denne Forret, som for ham dog ikke indebar nogen Virkelighed.

Naar der i samme Artikel staar saa pænt om Relikviernes Værdi, skal jeg tillade mig at oplyse, at jeg i 1904 i Dunkerque uden for en katolsk Kirke selv har læst en Reklame, der indbød til inde i Kirken at tage et Helgenben i Øjesyn, og at en saadan Beskuelse vilde indbringe mig nogle Ugers Syndsforladelse!

Endelig skal jeg anføre, at den af Englen til Jomfru Marie fremførte Hilsen: »Hil være dig du benaadede«, selvfølgelig ikke siger noget om, at hun var født eller havde levet uden Synd. Det siger snarere det modsatte,

og at alle Slægter priser hende salig, siger heller intet herom. Saligprisen gælder jo, som Salme 32 og Bjerprædikenen viser, adskillige andre og er ikke beløbet af Syndfrihed.

Jeg kunde jo godt tænke mig, at Hr. Pastor King ogsaa vil kunne præstere en »Forklaring« til, hvad her er skrevet, men den forandrer jo dog ikke Kendsgerningerne.

Maatte Evangeliets Lys faa Lov til at skinne over Færoerne, saa det katolske Hval- og Helmørke ikke vinder Indpas. Den Frelseslovsang, der nu lyder fra mange Hjerter i Bygd og By er saare meget bedre.

Med Tak for Oplysningen.

Vilh. Rasch,

Sekretær for Sømandsmissionen.

Føtboltsleikir.

12. í hesum mánaði spældu Svíar og Finlendingar landskamp. Har stóð á jøvnum; úrslitið varð 2—2.

16. varð landskampur millum Danir og Svíar. Svíarnir vunnu: 3—1. Spælt varð í Goteborg í Svíaríki.

Sambandsmaðurin hr. Jacob Danielsen hefur biðið innivist fyrri hesi grein:

Aabent Brev

til

Hr. Magnus Skæling.

»Ikki er tað gudanna skipan, at ringari maður skal vera frægari manni at mein.«
(Sokrates).

Som læser af færøske og udenlandske Blade har jeg ikke kunnet undgå at bemærke de Artikler, som i den senere Tid er fremkommet i »Tingakrossur« undertegnet »m. s.«. Lad mig straks sige, at det har forbavset mig, at et færøsk Blad Anno 1935 har kunnet bekvemme sig til at skrive Sammelighedshensynet saa langt ned, at det ganske kritikløst aabner sine Spalter for anonyme Artikler, der former sig som personlige Angreb paa en navngiven Mand — i dette Tilfælde Hr. Poul Niclasen.

Hovedsagen til »m. s.« ubeherskede Skriverier skal aabenbart søges i den Omstændighed, at Hr. Redaktør Niclasen deltog i den store internationale Udstilling i Bryssel som Færøernes Repræsentant, valgt af Rederiforeningen. Men forøvrigt indeholder Artiklerne en lang Række angaaende alle de Rejser, Hr. Niclasen som færøsk Repræsentant har foretaget i de senere Aar, og her faar han baade læst og paaskrevet for bl. a. at have medvirket til at forringe Salgsmulighederne for færøsk Fisk, først og fremmest i Spanien. — Det er betegnende, at »m. s.« ikke er i Stand til at fremføre et eneste Bevis for sine ganske umotiverede og vanvittige Beskyldninger, og jeg maa indrømme, at det har saaret mig dybt at se disse fjollede og grundløse »Paastande« paa Tryk.

Det mest beklagelige ved »m. s.« Artikler er, at de fremkommer under et Pseudonym, og jeg mener, at dette burde være tilstrækkeligt til at aabne Folks

Føroya Fólkaháskúli.

Vetrarskúli er fyrri drongir frá 16. oktober til 15. mars. Bonarbræv um peninga styrk má verða sent til amtíð innan 1. august. Teir, ið ætla sær á Føroya Fólkaháskúla, mugu skila tað til í bonarbrævinum.

R. Rasmussen. Simna av Skarði.

Hospitalets og Sanatoriets Forbrug af Kartofler og Grøntsager for Juli Kvartal 1935 udbydes herved i Licitation.

Tilbud må være indgivet senest den 27. ds. til Hospitalets Kontor eller Lagtingskontoret, hvor nærmere Oplysninger kan indhentes.

Thorshavn, den 20. Juni 1935.

Inspektionen for Dronning Alexandrines Hospital.

Lagtingets Sanatorieudvalg.

Øjne for »Værdien« af de fremsatte Beskyldninger.

Det er imidlertid blevet mig fortalt, at Forfatteren til nævnte Artikler er Hr. Købmand Magnus Skæling her i Byen.

Jeg tillader mig herved offentligt at spørge Dem, Hr. Magnus Skæling, om disse Rygter taler Sandhed. Jeg gaar ud fra, at De omgaende vil besvare mit Spørgsmål. Samtidig vil jeg bede Dem svare paa, om De virkelig skulde leve i en saadan taaget Forestilling, at De mener at kunne udfylde Hr. Niclasens Plads som færøsk Repræsentant i Udlandet. — Jeg skal afholde mit fra i denne Forbindelse at udtale mig om Deres Kvalifikation i den ene eller den anden Retning, men...

Hvad angaar Udstillingen i Bryssel, saa har man, som bekendt, kun hørt Ros og pæne Ord om den, og specielt den danske og færøske Afdeling har været Genstand for en smuk Omtale i de forskellige Landes Presse. Og aldrig har man hørt eller læst noget om, at Hr. Red. Niclasen har gjort Forsøg paa at albu eller trænge sig frem i nogen Retning, hvilket desværre ikke kan siges om alle de Repræsentanter, som har foretaget Rejser til Udlandet! Den udenlandske Presse har tværtimod fremhævet den færøske Repræsentants dygtige Arbejde paa Verdensudstillingen, og det har alle gode Færingers Grund til at være stolte over.

Med Hensyn til Hr. Niclasens forskellige Udenlandsrejser, saa ved vi, at han altid har skilt sig godt fra sine Opgaver, og selv om han tilfældigvis ikke har været i Brasilien, saa er det en Kendsgerning, at næppe nogen Hr. Skæling vilde være i Stand til at udføre det store og uegenlyttige Arbejde, som Hr. Niclasen her har nedlagt til Gavn for Færøerne og det færøske Folk.

Det er saavist ikke for at styrke vort gode Omdømme blandt fremmede Nationer, at der her findes Individier, hvis mest fremtrædende Egenskaber er Avind og Misundelse — Individier, som paa Grund af deres stupide Anlæg efter Evne søger at nedbryde det Arbejde, som andre har bygget op!

Thorshavn, d. 17. Juni 1935.

Jacob Danielsen.

Ferðist við
„Tjaldrinum“.